

SENTÈNCIA 99-09 DEL 19 DE FEBRER DE 1999

CASS. INVALIDESA ACCIDENT DE TREBALL.- El tenir en compte l'element professional suposa que l'assegurat aporta la prova que la pèrdua d'emoluments es deu a la incapacitat resultant de l'accident de treball.

Ponent: M.I. Sr. Bernard Plagnet

ANTECEDENTS DE FET

1.- La Sra. R.C. va interposar recurs contra la resolució de la CASS de data 28 de gener de 1998, confirmant la decisió del 29 de desembre de 1997 que constata l'existència d'una minva física d'un 16% derivada d'un accident laboral.

2.- En la sentència de 13 de juliol de 1998, el Tribunal de Batlles ha estimat en part la demanda interposada per la Sra. Maria R.C. i ha declarat que l'agent té dret a percebre les indemnitzacions del salari fins el 30 de desembre de 1997 i un complement de pensió establert en 16.789 pessetes mensuals a comptar des del 30 de desembre de 1997.

3.- En el seu recurs d'apel·lació de data 28 de setembre de 1998, la Sra. R.C. estima que l'element professional s'ha de tenir en compte: en efecte ha reprès un treball a mitja jornada i les pèrdues d'emoluments es poden per tant calcular .

En el seu escrit de conclusions de data 20 d'octubre de 1998, la Sra. R.C. manifesta que el grau d'IPP global s'ha de fixar en el 50%, més l'element professional.

4.- En la seva contesta de data 29 d'octubre de 1998, la CASS discuteix la manera de càlcul del grau d'IPP global. Segons ella, el càlcul s'ha d'efectuar de la manera següent:

-pel primer accident de treball que va sofrir el 19 de setembre de 1980: el 30%;

-pel segon accident de treball que va sofrir el dia 9 de setembre de 1996, la minva física que deriva d'aquest segon accident és d'un 23%; el dit percentatge cal aplicar-lo a la capacitat residual de treball que la Sra. R. tenia abans d'aquest accident (el 70%) del que en resulta un IPP del 16% (23% de 70).

D'altra banda, la CASS estima que no hi ha lloc de considerar l'element professional ja que la Sra. R. no ha aportat la prova de la pèrdua d'emoluments.

En el seu recurs de data 8 d'octubre de 1998, la CASS precisa que l'IPP global de la Sra. R. s'ha d'estimar en un 46% (el 30% del primer accident, més el 16% de l'accident de l'any 1996) i que això li dóna dret a percebre una renda o pensió única equivalent a la meitat del dit 46%, per aplicació de l'article 8 del Reglament d'Aplicació núm. 18.

La CASS discuteix per tant el càlcul efectuat en la sentència recorreguda que indica "que a la renda ja percebuda ha d'afegir-se la meitat del 23% del salari actualment percebut"; resulta, segons la sentència, un complement de pensió de 16.789 pessetes ($145.989 \times 11,5\%$). La CASS manifesta que no cal adjuntar la meitat del 23%, però si la meitat del 16%, o sigui el 8%; en resultaria segons la CASS, un complement de pensió d'11.579 pessetes ($145.989 \times 8\%$), a comptar des del 30 de desembre de l'any 1997 (en la vista oral, l'advocat de la CASS manifesta que s'accepta la data de percepció fixada per la sentència) .

FONAMENTS DE DRET

Primer.- La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és competent per a conèixer del present recurs, segons l'article 39,3 de la Llei Qualificada de la Justícia.

Segon.- El litigi planteja dues qüestions diferents: el càlcul del muntant de la pensió i l'eventual presa en compte de l'element professional.

Tercer.- Quant a la determinació del muntant de la pensió:

El càlcul del grau d'IPP global efectuat per la CASS i confirmat per la sentència (fonament quart) és correcte. En particular, el percentatge d'invalidesa resultant del segon accident s'ha d'aplicar a la capacitat de treball residual, que era efectivament d'un 70%, obtenint-se així una invalidesa d'un 16%.

Des d'aleshores, el grau global d'IPP s'estableix en un 46% (el 30% pel primer accident i el 16% pel segon).

Pel càlcul de la pensió, cal per tant aplicar les disposicions de l'article 8 del Reglament d'aplicació núm. 18. En aquest cas, la Sra. R. és major de 45 anys i la minva apreciada es situa entre el 10 i el 55%.

Per tant, la Sra. R. “té dret a percebre una renda calculada aplicant al seu salari mensual la meitat del percentatge d’invalidesa”.

Convé fer una aplicació literal d’aquest text: essent el grau global d’IPP d’un 46%, la Sra. R., té dret a percebre la meitat del 46%, o sigui un 23%, és a dir la meitat del grau d’incapacitat pel primer accident ($30\%/2 = 15\%$), més la meitat del percentatge d’invalidesa derivada del segon accident ($16\%/2 = 8\%$).

En conseqüència, el suplement de pensió s’ha d’establir en $145.989 \times 8\% = 11.679$ pessetes, segons els càlculs efectuats per la CASS i la sentència s’ha de modificar en aquest punt.

Quart.- Quant a la valoració eventual de l’element professional:

El tenir en compte l’element professional suposa que l’assegurat aporta la prova que la pèrdua d’emoluments es deu a la incapacitat resultant de l’accident de treball. Sobre aquest punt, la Sra. R. no ha aportat cap element de prova. El document que figura en l’expedient (foli 15) no es pot prendre en consideració per raó de la seva gran imprecisió.

La sentència s’ha de confirmar per tant en aquest punt.

DECISIÓ

En atenció a tot el que s’ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix:

Primer: Estimar el recurs d’apel·lació presentat per la CASS.

Segon.- Revocar la sentència recorreguda i declarar que l’agent té dret a percebre un complement de pensió establert en onze mil sis-centes setanta-nou pessetes (11.679 pessetes) mensuals a comptar des del 30 de desembre de l’any 1997.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manem que una vegada s’hagi complert el que disposa l’article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d’aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s’arxivin les actuacions del Tribunal.